

O Kadın

– EMİ ÖZTÜRK · 16 Aralık 2022

Ezelden aşınaydı karanlığa gözleri
Bilirdi sonunda gelir tan yeri
Rüyalarında uzanan ellerini tutmak zordu
Ve elleri gün sıcaklığı...

İzli mermi gibi hızla geçerken hayat
Tutunmak taze dallara
Her yaprağında adı yazılı
Bir daha mı
Aslâ diye
Sevmeleri kilitlemişken sandıklara

Soluğunda anmıştı onu
Ve yine dokunurken yürek darasına
Titredi kırık sazın ince teli

Ancak o vakit siliniyordu
Ufkunda tüm gri renkler
Renkler mevsimlere gebe
Yani mutluluğun tek anahtarı mı
Şu gökyüzünde uçan sakar martılar
Taze çayın deminde

Simit ve deniz diyerek sayıklar yine
O kadın.